

Υιοθεσία παιδιών από ομοφυλόφιλους. Μελέτες και «μελέτες»

Έχουν ασφαλώς τη σημασία τους, αλλά δεν μπορεί να θεωρηθούν ο κύριος τρόπος απάντησης σε πολύπλοκα ανθρωπιστικά, ηθικά, κοινωνικά και φιλοσοφικά ερωτήματα.

*Του Δημήτρη Κωνσταντακόπουλου
12 Φεβρουαρίου 2024*

«Η απουσία συμπληρωματικότητας σε αυτές τις ενώσεις (του ίδιου φύλου) δημιουργεί εμπόδια στην κανονική ανάπτυξη των παιδιών που θα τεθούν υπό την φροντίδα αυτών των ενώσεων. Θα τους στερήσει την εμπειρία είτε της πατρότητας είτε της μητρότητας. Το να επιτραπεί σε παιδιά να υιοθετηθούν από πρόσωπα που ζουν σε τέτοιες ενώσεις θα σήμαινε πρακτικά βιαιοπραγία κατά των παιδιών, με την έννοια ότι θα χρησιμοποιηθεί μια σχέση εξάρτησης για να τα θέσει σε ένα περιβάλλον που δεν οδηγεί στην πλήρη ανθρώπινη ανάπτυξη».

Καρδινάλιος Joseph Ratzinger

Ένα από τα επιχειρήματα των νεοφιλελεύθερων και ατλαντιστών, που είναι ως επί το πλείστον οι οπαδοί της υιοθεσίας (ή και παραγγελίας) παιδιών από ομοφυλόφιλους και οι εισηγητές του παρόντος νομοσχεδίου στην Ελλάδα, είναι οι πολλές μελέτες που, όπως υποστηρίζουν, αποδεικνύουν ότι δεν έχει αρνητικές συνέπειες για τα παιδιά η υιοθεσία τους από ομοφυλόφιλους και δεν οδηγεί σε αύξηση των ομοφυλόφιλων μεταξύ τους. Ας το συζητήσουμε κι αυτό, παρόλο που καταντάει κάπως γελοίο να κουβεντιάζουμε για το καλό των παιδιών με μια κυβέρνηση που κοντεύει να κλείσει το Νοσοκομείο Παίδων της χώρας!

Μόλις ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης την πρόθεση κατάθεσης του νομοσχεδίου έπιασε δουλειά η παγκοσμίως γνωστή για την εξαιρετικά αληθή ενημέρωση

ΕΡΤ για να μας πείσει ότι οι «μελέτες» αποδεικνύουν ότι τα παιδιά που μεγαλώνουν από ομοφυλόφιλα ζεύγη είναι μια χαρά, δεν γίνονται περισσότερο ομοφυλόφιλοι από τα άλλα παιδιά και τα ενοχλεί ελάχιστα το άγριο μπούλινγκ που θα φάνε, κατά πάσα πιθανότητα στο σχολείο τους. Η ΕΡΤ επικαλείται σχετικά εντελώς αναξιόπιστες «μελέτες» με ελάχιστο δείγμα και είναι πολύ θλιβερό να βλέπει κανείς δημοσιογράφους και επιστήμονες να δέχονται να επιστρατεύεται το όνομά τους με τέτοιο τρόπο σε ζητήματα που μπορεί να έχουν εξαιρετικά σπουδαίες επιπτώσεις στην ψυχική υγεία παιδιών, που θα τις κουβαλάνε σε όλη τους τη ζωή.

Στη συνέχεια έπιασαν δουλειά με ιεραποστολικό ζήλο και οι δύο, τρεις εφημερίδες της υποτιθέμενης «αριστεράς». Εδώ η δημοσιογραφική έρευνα γνώρισε θριάμβους. Πήγαν οι ρεπόρτερ βρήκαν μία, δύο ή τρεις οικογένειες ομοφύλων, τους ρώτησαν πως πάνε τα παιδιά, τους απάντησαν περίφημα, κατέγραψαν τον ενθουσιασμό τους, τους έβγαλαν φωτογραφία και δημοσίευσαν τα ρεπορτάζ στα σαλόνια των εντύπων τους. Όπερ έδη δείξαι!

Αυτό είναι δημοσιογραφία, αυτό είναι επιστήμη. Και να σκεφτεί κανείς ότι αριστεροί ήταν στο παρελθόν οι λαμπρότεροι διανοούμενοι, επιστήμονες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι της Ελλάδας σε καιρούς τρομερά δύσκολους. Πώς φτάσαμε στη σημερινή κατάντια;

Η αξία των μελετών

Οι μελέτες έχουν ασφαλώς τη σημασία τους, πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν, εφόσον τηρούνται οι μεθοδολογικές αρχές διεξαγωγής τους, αλλά δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να θεωρηθούν ο κύριος τρόπος απάντησης σε πολύπλοκα ανθρωπιστικά, ηθικά, κοινωνικά και φιλοσοφικά ερωτήματα, που θέτουν μάλιστα μείζονα ζητήματα για τις πιο ουσιώδεις και βαθιές πτυχές του ανθρώπινου όντος, που είναι και πολύ δύσκολο να «μετρηθούν». Όσο χρήσιμη κι αν είναι η στατιστική, δεν μπορεί να υποκαταστήσει την αληθινή γνώση, μόνο επιβοηθητικό ρόλο μπορεί να έχει, ελέγχοντας διάφορες υποθέσεις μας. Και όπως υπογράμμισα σε προηγούμενο άρθρο μου για το θέμα, σε περίπτωση αμφιβολίας, είναι προτιμότερο να μην κάνει κανείς πράγματα που μπορεί να βλάψουν (ωφελούν και μη βλάπτουν) και εδώ προτεραιότητα έχουν τα δικαιώματα των παιδιών, όχι το δικαίωμα των (πλουσίων) ομοφυλόφιλων να κάνουν το κέφι τους -σε αυτό συνίσταται το δήθεν ενδιαφέρον για την «ισότητα» των εισηγητών του νομοσχεδίου για τα ομόφυλα ζευγάρια. Δεν υπάρχει καμία «ανισότητα» προς επιδιόρθωση μεταξύ ετεροφυλόφιλων και ομοφυλόφιλων. Οι πρώτοι μπορούν να κάνουν παιδιά, οι δεύτεροι όχι, αυτό όμως δεν προκύπτει από κάπου είδους ανισότητα αλλά λόγω φυσικής ανομοιογένειας. Δυστυχώς η Φύση δεν γνώριζε την επιθυμία του Μητσοτάκη, του Κασσελάκη, του Τάιλερ και των ΗΠΑ, ώστε να μας εφοδιάσει με ένα διπλό σετ αναπαραγωγικών οργάνων.

Σε σχέση τώρα με τις μελέτες, η σχετικότητα της σημασίας τους είναι πολύ μεγαλύτερη αν μιλάμε για μελέτες στις ανθρωπιστικές επιστήμες που τελούν υπό καταθλιπτικές πολιτικές επιρροές και είναι εντελώς σχετικής επιστημονικής αξιοπιστίας. Αυτό συμβαίνει κατ' εξοχήν στα οικονομικά και,

ακόμα περισσότερο, στην ψυχιατρική. Το ξέρουμε και από την ταχύτητα με την οποία αλλάζουν τις ιδέες τους οι ίδιοι οι επιστήμονες. Σχεδόν όλοι οι Καθηγητές Οικονομικών Πανεπιστημίου στην Ελλάδα του 1980 ήταν κεϋνσιανοί οπαδοί της κρατικής παρέμβασης. Οι ίδιοι είχαν γίνει Νεοφιλελεύθεροι είκοσι χρόνια αργότερα. Με τον ίδιο τρόπο – και μάλιστα την ίδια περίοδο – μεταβλήθηκαν και οι απόψεις των δυτικών ψυχιάτρων για την ομοφυλοφιλία, που εθεωρείτο στο παρελθόν ψυχική διαταραχή έπαυσε όμως να θεωρείται μετά τη δεκαετία του 1980. Είναι φανερό ότι οι μεταβολές στις επικρατούσες ιδέες και στα οικονομικά και στην ψυχιατρική δεν έχουν να κάνουν με κάποιες νέες ανακαλύψεις της επιστήμης, αλλά με την αλλαγή στις πολιτικές συνθήκες.

Το πράγμα έχει επιδεινωθεί λόγω της σοβαρής κρίσης της ίδιας της επιστήμης στις μέρες μας και τη στροφή μέρους των ίδιων των επιστημόνων σε έναν αντιεπιστημονικό, μεταμοντέρνο σκοταδισμό και την άρνηση της πραγματικότητας. Για παράδειγμα, η Αμερικανίδα «φεμινίστρια βιολόγος» και σεξολόγος Anne Fausto-Sterling γράφει στο βιβλίο της «Sexing the Body»: «Το να ονομάσεις κάποιον άντρα ή γυναίκα είναι μια κοινωνική απόφαση. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε επιστημονική γνώση για να πάρουμε την απόφαση, αλλά είναι μόνο οι πεποιθήσεις μας για το φύλο -όχι η επιστήμη- που μπορεί να καθορίσει το φύλο μας». Με τέτοια μυαλά καταλαβαίνει κανείς πού πάει ο (δυτικός τουλάχιστο) κόσμος και γιατί κινδυνεύουμε να ζούμε σε λίγο σε ένα απέραντο Δρομοκαΐτειο.

Σύμφωνα με μια μελέτη το 91.5% των μελετών ψυχιατρικής και ψυχολογίας σήμερα επιβεβαιώνουν τα αποτελέσματα που επιδιώκουν να επιβεβαιώσουν οι ερευνητές συγγραφείς τους. Το αντίστοιχο ποσοστό είναι πέντε φορές μικρότερο σε επιστημονικούς τομείς όπως η αστρονομία ή οι γεωεπιστήμες και αυτό συμβαίνει γιατί είναι πολύ λιγότερα τα εμπόδια στη μεροληψία των ψυχιατρικών από ό,τι των μελετών για τις φυσικές επιστήμες. Δυστυχώς, υπάρχει μια σοβαρότατη «κρίση επανάληψης» (replication crisis) των μελετών, είναι όλο και πιο δύσκολο δηλαδή να επαναληφθούν και να επιβεβαιωθούν ανεξάρτητα, κρίση που θέτει πια σε κίνδυνο το ίδιο το μέλλον της επιστήμης, δηλαδή της μεγαλύτερης κατάκτησης του ανθρώπου μετά την ομιλία.

Στατιστική και Λογική

Είναι γεγονός ότι έχουν δημοσιευτεί δεκάδες μελέτες διεθνώς που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά των ομοφυλόφιλων είναι μια χαρά, ίσως και λίγο καλύτερα από τα άλλα και δεν γίνονται πιο ομοφυλόφιλα. Προτού δούμε τα προβλήματα με αυτές τις μελέτες, αξίζει να θέσουμε ορισμένα βασικά ερωτήματα χρησιμοποιώντας και λίγη από τη φαιά ουσία που μας έχει δώσει ο Θεούλης ή η φυσική επιλογή του Δαρβίνου.

Όλες οι μελέτες που συγκρίνουν παιδιά δείχνουν ότι ακόμα και μικρές διαφορές σε κάθε παράγοντα, περιβάλλον, ευημερία, που ζουν, πως μεγαλώνουν κλπ. έχουν τεράστια συνέπεια στην εξέλιξή τους.

Είναι άραγε δυνατόν να πάμε και να αλλάξουμε το ίδιο το θεμέλιο, εδώ και χιλιάδες χρόνια, όχι μόνο του ανθρώπινου είδους, αλλά ενός μεγάλου μέρους του όλου ζωϊκού βασιλείου που στηρίχτηκε στην αμφιγονική αναπαραγωγή και ένα τέτοιο πείραμα να μην έχει σοβαρότατες συνέπειες; Θα μπορούμε σε τέτοιο βάθος, στα ίδια τα θεμέλια του ανθρώπινου ψυχισμού και της ανθρώπινης σεξουαλικότητας και δεν θα προκαλέσουμε κανένα άξιο λόγου αποτέλεσμα; Τι είδους επιστήμονες μπορούν να υποστηρίξουν κάτι τέτοιο;

Μελέτες σκοπιμότητας και παραπλανητικές

Οι προπαγανδιστές του λόμπι των ΛΟΑΤΚΙ+ εμφανίζουν τις μελέτες που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά των ομόφυλων δεν έχουν κανένα πρόβλημα, είναι ίσως και λίγο καλύτερα από τα άλλα, αποκρύπτουν όμως μελέτες που υποστηρίζουν τα ακριβώς αντίθετα, όπως και τις σοβαρές αμφισβητήσεις της αξιοπιστίας των πρώτων.

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε π.χ. μια μελέτη με μεγάλο δείγμα και επί μακρό χρόνο για παιδιά που ανατρέφονται από λεσβίες του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια στο Λος Άτζελες (UCLC) που συμπεραίνει ότι «τα παιδιά λεσβιών γονέων είναι λιγότερο πιθανό να γίνουν ετεροφυλόφιλοι ως ενήλικες και πολύ πιο πιθανό να αναφέρουν έλξη από το ίδιο φύλο».

Στο υπόμνημα που κατέθεσε στη Βουλή η ψυχίατρος Προκοπάκη εξετάζει αναλυτικά τα σφάλματα όλων αυτών των μελετών που δήθεν αποδεικνύουν ότι τα παιδιά των ομοφυλόφιλων δεν εμφανίζουν κανένα πρόβλημα.

Ο καθηγητής Douglas W. Allen εξέτασε 60 μελέτες που καταλήγουν στο ότι δεν υπάρχει αρνητική επίπτωση στα παιδιά από ομοφυλόφιλους γονείς και συμπέρανε ότι δεν είναι πολύ αξιόπιστες και, στην καλύτερη περίπτωση, μπορούν απλώς να χρησιμεύσουν για τον σχεδιασμό νέων ερευνών. «Από τις 60 μελέτες, μόνο 5 χρησιμοποίησαν τυχαία δείγματα. Τρεις από αυτές τις μελέτες χρησιμοποίησαν το ίδιο σύνολο δεδομένων: 44 λεσβιακά ζευγάρια. Μία είχε μέγεθος δείγματος... 18 λεσβιακών ζευγαριών. Από τις 60 μελέτες, οι 55 περιείχαν μεροληπτικά δείγματα. ΚΑΜΙΑ μελέτη για τα παιδικά αποτελέσματα δεν είχε μέγεθος δείγματος μεγαλύτερο από 500 άτομα. Μόνο 8 μελέτες είχαν περισσότερες από 100 παρατηρήσεις. Το μέσο μέγεθος δείγματος ήταν μόλις 74. Με αυτοβιογραφικές-αυτοαναφορικές πολλές φορές περιγραφές, λεσβιών μητέρων που γνώριζαν την πολιτική ατζέντα πίσω από τη μελέτη. Μόνο πέντε για παράδειγμα χρησιμοποίησαν τυχαία δείγματα και μόνο μία στηρίχτηκε σε πάνω από 800 οικογένειες, που θεωρείται το απολύτως ελάχιστο για μια έρευνα επί τόσο πολύπλοκων επιρροών». Οι περισσότερες από αυτές τις μελέτες, υποστηρίζει ο καθηγητής Allen, έγιναν για σκοπούς κοινωνικής δικαιοσύνης, όπως τους αντιλαμβάνονταν οι συντάκτες τους, για παράδειγμα για να στηριχθεί μια λεσβία που ήθελε να μην της αφαιρεθεί από το δικαστήριο η επιμέλεια του παιδιού που μεγάλωνε μαζί της. Οι συντάκτριες, υποστηρίζει, ήταν στην πλειοψηφία τους γυναίκες, συχνά λεσβίες και έντονα φεμινίστριες και υποστηρικτικές των δικαιωμάτων των γκέι, ενώ η επιστημονική έρευνα σε θέματα που έχουν τόσο έντονο πολιτικό διακύβευμα θα πρέπει, πιστεύει, να διεξάγεται από ένα ευρύτερο και

πιο αντιπροσωπευτικό δείγμα επιστημόνων. Στα ίδια συμπεράσματα είχε καταλήξει και παλαιότερη μελέτη του 2001 (Nock, S. L. (2001). *Sworn affidavit of Stephen Lowell Nock. Ontario Superior Court of Justice. Between Hedy Halpern et al.. and the Attorney General of Canada et al..: Court File No. 684/00.*)

Πολλοί ισχυρίζονται ότι το μπούλινγκ στο σχολείο δεν επηρεάζει αποφασιστικά τα παιδιά. Πρόκειται περί προφανούς ανοησίας, όπως ξέρουμε όλοι από την εμπειρία μας, ανεξαρτήτως τυχόν πτυχίου που έχουμε. Μάλιστα το μπούλινγκ σε παιδιά μπορεί να τα τραυματίσει βαθιά και ισοβίως. Ακόμα και στους ενήλικες μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις. Όπως διαβάζουμε στην ιστοσελίδα του Πανεπιστημίου της Γιούτα στις ΗΠΑ ο κοινωνικός στιγματισμός συμβάλλει στο υψηλό ποσοστό ψυχιατρικών διαταραχών στους ομοφυλόφιλους και κατ' εξοχήν στους trans, που φτάνει το 400% εν σχέσει με τους ετεροφυλόφιλους. Μια άλλη μελέτη συμπεραίνει ότι «υπάρχουν σημαντικοί παράγοντες κινδύνου συχνά συνδεδεμένοι με την εμπειρία σεξουαλικής μειοψηφίας και σχετικής οικογενειακής λειτουργίας, όπως στίγμα, φτώχη κοινωνική υποστήριξη και στυλ γονεϊκότητας».

Για όποιον θέλει να ενημερωθεί και για την αντίθετη της «πολιτικά ορθής» άποψης, μπορεί επίσης να συμβουλευθεί τα παρακάτω ενδεικτικά εδώ, εδώ, εδώ, εδώ, εδώ και εδώ. Όρεξη έχετε να διαβάσετε.

Κυνήγι μαγισσών

Πάντως πρέπει να πούμε ότι ιδίως στην Αμερική επικρατεί μια ατμόσφαιρα κυνηγιού μαγισσών κατά επιστημόνων που επιμένουν στις απόψεις τους και δεν υποκύπτουν στην παραφροσύνη του trans λόμπι. Διαβάστε εδώ πως περίπου «έκαψαν ζωντανή» μια Καθηγήτρια Πανεπιστημίου που είχε το «θράσος» να υποστηρίζει ότι τα φύλα είναι αντικειμενικώς προσδιορισμένα και όχι «κοινωνική κατασκευή», να υποστηρίζει δηλαδή την επιστήμη και τον ορθολογισμό εναντίον ενός «πολιτικά ορθού» μεταμοντέρνου σκοταδισμού. Πολύ ενδιαφέρουσα και διδακτική και η ιστορία του Peter Boghossian. Πολύ ενδιαφέρουσα και η κριτική στις πολιτικές των ταυτοτήτων και την άρνηση της αντικειμενικής πραγματικότητας από τη μεταμοντέρνα δήθεν αριστερά εδώ, εδώ, εδώ ή εδώ.

«Κυνήγι Μαγισσών» υφίστανται και στην Ελλάδα όσοι τυχόν αμφισβητούν τις νέες ανακαλύψεις των Trans ιδεολόγων, που έχουν αντικαταστήσει τον Καπιταλισμό με τον Άνδρα ως πηγή όλων των κακών και έχουν κάνει ένα κολοσσιαίο δώρο στην άκρα δεξιά μετατρέποντας μεγάλα τμήματα της Αριστεράς από οργανώσεις του σφυροδρέπανου και των εργαζομένων σε οργανώσεις των ΛΟΑΤΚΙ και του Ουράνιου Τόξου.

Δεν υπάρχει άρθρο στην Αυγή, την Εφημερίδα των Συντακτών ή το Ντοκουμέντο για το θέμα των ομόφυλων που να μη ξεκινάει χαρακτηρίζοντας ομοφοβικό και σκοταδιστή οποιονδήποτε μπορεί τυχόν να έχει διαφορετική άποψη.

Ένας πρώην διευθυντής στο Αγλαΐα Κυριακού, που δεν είναι καν εναντίον της υιοθεσίας παιδιών από ομοφυλόφιλους, έγραψε ένα άρθρο στο αριστερό σάιτ Κατιούσα υπέρ των εννοιών της πατρότητας και μητρότητας. Διαβάστε τι οχετό από βρισιές και ανοησίες (κανένα επιχείρημα βεβαίως) δέχτηκε στο Facebook και ο ίδιος και το σάιτ που φιλοξένησε τις απόψεις του.

Όσο για τον Κασσελάκη που απειλεί με διαγραφή όποιον βουλευτή του δεν ψηφίσει το νομοσχέδιο Μητσοτάκη, τι να πρωτοθαυμάσουμε: το γελοίο ή το αυταρχικό του πράγματος;

Βεβαίως, το κόστος για όλα αυτά θα πληρώσουν όσοι ψήφισαν πέρυσι τον ΣΥΡΙΖΑ για να αποκτήσουν ένα ανάχωμα στην καταστροφική δεξιά του Μητσοτάκη και κατέληξαν εν τέλει με έναν Μητσοτάκη Νο2! Όπως και η ελληνική κοινωνία που γίνεται πάλι αντικείμενο νέων, καταστροφικών πειραματισμών. Η τεκνοθεσία είναι άλλωστε μόνο η αρχή. Καλώς ήρθατε στον θαυμαστό, καινούριο κόσμο.

Πηγή: kosmodromio.gr